

## Castelul din fildeș

Cârdei V. Mariana

---

Cu turnuri crenelate,  
ferestre argintate,  
castelul înălțat pe coline,  
mă duce cu gândul la tine...

Citeam povești și poezii,  
și ne jucam cu alți copii,  
visam la feți-frumoși și zmei,  
trăiam emoții pentru ei.

Însă, când anii au trecut,  
visam să-mi furi un mic sărut...

Culegeam flori din pădure,  
zmeură, frăguțe, mure,  
te ascundeai de mine-n crâng  
și mă făceai ușor să plâng.

Strigam la tine să revii,  
cărările-mi păreau pustii,  
mă-nfiorau zgomote mici  
era să calc peste furnici.

În ciripit de păsărele  
veneai cu două buchețele  
și îmi cereai pentru o floare,  
să-ți dau în schimb, o sărutare.

O, câte sărutări ți-am dat  
și-n brațe tu mai legănat,  
eram atât de fericiți  
cu inocență-nlănțuiți.

Acum, când anii au trecut  
și știm ce-nseamnă un sărut,  
ne amintim cu duioșie  
iubirea din copilărie.

Suntem maturi, dar uneori,  
când soarele răsare-n zori,  
vedem în apele celeste  
castelul alb dintr-o poveste.